Raport z wdrożenia aplikacji mikroserwisowej w Docker oraz Kubernetes

1 Etap I – Wdrożenie aplikacji z użyciem Docker Compose

Aplikacja to system do zarządzania zadaniami, w którym administratorzy tworzą i przydzielają zadania, a użytkownicy mogą je przeglądać i oznaczać jako wykonane. Składa się ona z czterech głównych mikroserwisów:

- Frontend (React)
- Backend (FastAPI)
- Keycloak (uwierzytelnianie)
- PostgreSQL (baza danych)

1.1 Podział na mikroserwisy

- Backend udostępnia REST API do obsugi zada oraz uytkowników (Flask).
- Frontend komunikuje się z backendem oraz z Keycloak w celu logowania (React).
- **Keycloak** serwer uwierzytelniania i zarządzania tożsamościami.
- PostgreSQL baza danych dla całego systemu.

1.2 Plik docker-compose.yml

W pliku docker-compose.yml zdefiniowano cztery usługi:

- **postgres** kontener Postgres 16 z wolumenem **postgres-data**, healthcheckiem i zmiennymi środowiskowymi.
- backend obraz z ./backend, healthcheck HTTP, zależność od Postgresa.
- keycloak obraz lokalny z ./keycloak, import realm, healthcheck, wolumen keycloak-data.
- frontend React + NGINX, healthcheck i zależności.

1.3 Docker networks i komunikacja

- db_network łączy backend, Postgres i Keycloak.
- frontend_network łączy frontend, backend i Keycloak.

Komunikacja między mikroserwisami odbywa się przez nazwy usług (DNS Dockera).

1.4 Wolumeny i trwałość danych

- Postgres wolumen postgres-data.
- Keycloak wolumen keycloak-data.

1.5 Dockerfile i optymalizacja

- Backend (Python) multi-stage build, tylko potrzebne pliki.
- Frontend (React) multi-stage build + serwowanie przez NGINX.
- Keycloak import realm z config.json, oparcie o oficjalny obraz.

Użyto plików .dockerignore do redukcji rozmiaru obrazów.

1.6 Multiplatformowość i docker buildx

W projekcie zastosowano mechanizm budowania obrazów wieloplatformowych z wykorzystaniem rozszerzenia docker buildx. Obrazy są budowane jednocześnie dla dwóch architektur: linux/amd64 oraz linux/arm64. Konfiguracja ta została użyta we wszystkich kluczowych komponentach systemu: backend, frontend oraz keycloak.

- Dla każdej usługi zdefiniowano platformy docelowe poprzez pole platforms w rozszerzeniu x-buildx.
- Budowanie obrazów korzysta z mechanizmu cache (cache-from oraz cache-to), co przyspiesza kolejne przebiegi procesu CI/CD.
- Opcja push: true zapewnia automatyczne publikowanie manifestu wieloplatformowego do zdalnego rejestru.

Takie podejście umożliwia uruchamianie kontenerów na różnych architekturach CPU (np. standardowych komputerach z procesorami x86_64 oraz urządzeniach ARM, takich jak Raspberry Pi czy MacBooki z procesorami Apple Silicon), bez potrzeby modyfikacji kodu źródłowego lub konfiguracji kontenerów.

1.7 Mechanizmy bezpieczeństwa i monitorowania

- Dla każdej usługi zdefiniowano mechanizm healthcheck, który okresowo sprawdza stan aplikacji wewnątrz kontenera. W przypadku bazy danych PostgreSQL wykorzystywana jest komenda pg_isready, natomiast usługi HTTP (backend, frontend) i keycloak monitorowane są poprzez zapytania curl lub wywołania własnych komend diagnostycznych.
- Wrażliwe dane, takie jak hasło do bazy danych czy klucz JWT, są przekazywane do kontenerów za pomocą mechanizmu Docker secrets, który umożliwia bezpieczne przechowywanie danych w postaci plików dostępnych wyłącznie wewnątrz kontenera w katalogu /run/secrets. Dzięki temu unika się trzymania haseł bezpośrednio w pliku docker-compose.yml lub zmiennych środowiskowych.

2 Etap II – Migracja do Kubernetes

2.1 Manifesty zasobów Kubernetes

W ramach projektu przygotowano pełny zestaw manifestów YAML do uruchomienia aplikacji w środowisku Kubernetes. Skonfigurowano zasoby typu Deployment, Service, ConfigMap, Secret, Ingress, PersistentVolume, PersistentVolumeClaim, HorizontalPodAutoscaler. Każdy manifest zawiera poprawnie zdefiniowane etykiety i selektory, umożliwiające bezbłędne powiązanie obiektów w klastrze.

• Zarządzanie konfiguracją i sekretami:

- Plik backend-config-configmap.yaml zawiera zmienne środowiskowe dla backendu, przekazywane jako ConfigMap, co umożliwia centralne zarządzanie konfiguracją aplikacji.
- Hasła oraz klucze prywatne przekazywane są jako zasoby typu Secret:
 - * pg-password-secret.yaml hasło do bazy danych PostgreSQL,
 - * kc-admin-password-secret.yaml hasło administratora Keycloak,
 - * jwt-private-key-secret.yaml klucz prywatny JWT.
- Sekrety montowane są do kontenerów jako pliki lub przekazywane jako zmienne środowiskowe z użyciem valueFrom.secretKeyRef.

• Warstwa aplikacyjna:

- backend-deployment.yaml, frontend-deployment.yaml, keycloak-deployment.yaml zawierają definicje replik, obrazów kontenerów, wolumenów i zmiennych środowiskowych, wraz z selektorami opartymi o etykiety app oraz component.
- frontend-ingress.yaml definiuje reguly dostępu HTTP, umożliwiające udostępnienie aplikacji na zewnątrz klastra.

• Warstwa usług:

- backend-service.yaml, frontend-service.yaml, keycloak-service.yaml, postgres-service.yaml definiują zasoby typu Service typu ClusterIP i LoadBalancer, eksponując aplikacje wewnątrz klastra.

 Porty i selektory w usługach są zgodne z etykietami app i component w zasobach Deployment.

• Warstwa danych:

- postgres-data-persistentvolume.yaml, postgres-data-persistentvolumeclaim.yaml, keycloak-data-persistentvolume.yaml, keycloak-data-persistentvolumeclaim.yaml zapewniaja trwałość danych poprzez zewnętrzne wolumeny.
- Wolumeny montowane są we właściwych ścieżkach w kontenerach PostgreSQL i Keycloak.

• Skalowalność pozioma (autoskalowanie):

– Pliki konfiguracyjne hpa-backend. yaml i hpa-frontend. yaml definiują zasoby Horizontal Pod Autoscaler (HPA), które umożliwiają automatyczne skalowanie aplikacji (backendu i frontendu) w odpowiedzi na zmiany w obciążeniu systemu, mierzone na podstawie wykorzystania CPU. Dzięki temu, liczba replik podów jest dynamicznie dostosowywana, zapewniając odpowiednią wydajność aplikacji w zależności od zapotrzebowania.